№ 33.

WARSZAWA.

$\frac{5}{17}$ sierp. 1871 roku.

Wychodzi w każdy Czwartek.

Redakcja przy ulicy Niecałéj, 12.

Ekspedycja i Skład Główny w Księgarni **Gebethnera** i **Wolffa**, Krakowskie-Przedmieście, 415.

ROK VI.

OPŁATA.

		rocz.	półr.	kwar.
Merkury:				
w Warszawie	rub.	4	2	1
z przesyłką pocztą	„	5,20	2,60	1,30
Ekonomista i Merkury:				
w Warszawie		8	4	2
z przesyłką pocztą		10	5	2,30

Cena ogłoszeń: od wiersza lub za jego miejsce po kop. 5, albo $^1/_2$ kop. za 5 liter

MERKURY,

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY

Dzienniki zagraniczne przepełnione są opisami zjazdu dwóch cesarzów w Wels, skąd razem przybyli do Ischl. Pomijając te szczegóły, zaznaczyć nam tylko wypada fakt ważny, stwierdzający dawniéj wypowiedzianą opinję, że zjazd ten pozostanie na ustrój wewnętrznéj austrjackiéj polityki bez wpływu; faktem tym jest: patent rozwiązujący Izbę deputowanych rady państwa i sejmy niższéj i wyższéj Austrji, salzburgski, styryjski, karyncki, morawski, szląski i tyrolski, oraz patent cesarski zwołujący sejmy wszystkich reprezentowanych w radzie państwa krajów na na dzień 14 września. Rozwiązana rada i sejmy, składały się przeważnie z żywiołów niemieckich niechętnych obecnéj polityce rządu. Porozumienie więc monarchów tyczyć się będzie wyłącznie polityki zagranicznéj w ogólności, a wschodniéj w szczególności.

Do téj chwili nieznany nam jest los projektu tyczącego się przedłużenia władzy p. Thiers, a który to projekt miał być przedstawiony zgromadzeniu narodowemu w d. 12 b. m. Pożyczka paryzka w ilości 350 miljonów zagłosowaną została w tymże dniu przez radę miejską; niewiadomo tylko kiedy emisja nastąpi, jedni utrzymują, że jeszcze przed upływem bieżącego miesiąca, a drudzy, że dopiero w jesieni, ażeby ułatwić spłacenie Niemcom w d. 25 b. m. trzeciego półmiljarda, a także i czwartego, jeżeli udadzą się prowadzone układy w przedmiocie ograniczenia okupacji tylko do Szampanji.

W ciągu ostatniego tygodnia chociaż sprawy polityczne na Wschodzie są dosyć groźne, pozostawały jednak na giełdy bez wpływu; każda z osobna stosowała się do chwilowych potrzeb miejscowych.

W Londynie inkasowane weksle z kontrybucji francuzkiéj, zmniejszają zapas złota w banku. Statkiem parowym „Virgo" wysłano z Londynu do Hamburga 100 skrzyń sztabowego złota po 5000 Ł. i zajmowano się wysłaniem dalszych transportów podobnéj wartości. Zapasy bankowe zmniejszyły się z tego powodu o 1.531.000 Ł. i to w chwili, kiedy przywóz złota ze Stanów Zjednoczonych umniejsza się. Ubytek ten pozostał bez najmniejszego wpływu na giełdowe dyskonta, które dla pierwszorzędnych weksli pozostają $1^5/_8$ do $1^3/_4$ %. Odpływ tak wielkich sum więcéj się dał uczuć w tranzakcjach papierami publicznemi, które dla zakupu złota sprzedawano. Wyjątek stanowiły solidne angielskie papiery, renta włoska, pożyczka rosyjska konsolidowana i amerykany, które zyskały na kursie $^3/_8$ %, angielskie konsole doszły do $93^7/_{16}$, włoska renta do $58^3/_8$, ros. pożyczka z 1862 do $88^7/_8$.

W Paryżu pogłoski o prowadzonych układach z rządem niemieckim o cofnięcie przed upływem bież. roku armji okupacyjnéj z różnych departamentów i ograniczenie okupacji do Szampanji w sile 50.000 ludzi, w zamian za wypłacić się mający czwarty półmiljard—bardzo dobre zrobiły na giełdę wrażenie, chociaż takowa drażniona jest przeciwieństwem zdań p. Thiersa i większości monarchicznéj zgromadzenia narodowego. W sobotę 3% renta osiągnęła $55{,}72^1/_2$, nowa 5% 88,60, morgana 498,75, włoska 59,37, credit mobilier 185, akcje lombardów 382,50, obligacje 227, koleje austrjackie 867,50. Podług „*Messager de Paris*"— na ostatniéj sesji banku francuzkiego postanowiono: 1) spisać imiennie wszystkie zagraniczne firmy, które bez względu na francuzkie moratorjum, występowały przeciw francuzkim akceptantom; 2) odmawiać dyskonta wekslom, na którychby był indos podobnéj firmy.

Giełda wiedeńska w nieobecności głównych swych menerów, którzy się porozjeżdżali do wód i do swoich letnich rezydencji, nie przedstawia wybitnego interesu. Waluta w skutek powiększenia zapasu metalicznego przez bank, zyskała przeszło 1%. Akcje kredytowe mające stosunkowo największe obroty, stanęły na 258,50, anglobanku 256,80, galicyjskie koleje na 252,25, napoleondory na 9,68.

W Berlinie tydzień giełdowy rozpoczął się w nieco korzystniejszym kierunku. Zapowiedziane spłacenie asygnacji skarbowych na początek roku przyszłego, nakazało już wielu instytucjom i prywatnym kapitalistom oglądać się za odpowiednio solidnymi papierami, które prawdopodobnie póżniéj w cenie się podniosą. Rozpoczęto więc od zakupywania pruskich listów zastawnych, renty i obligacji dróg żelaznych. Następnych dni wzmagały się téż obroty w naszych obligach skarbowych, listach

likwidacyjnych i zastawnych. Z rosyjskich nabywano większe partje obligacij mikołajewskich i konsolidowanych. Zwolna też czepiano się i papierów spekulacyjnych, z których na pierwszym planie stały austrjackie kredytowe, następnie ruskie premjowe pożyczki i lombardy, których dochód za czas od 30 z. m. do 5 b. m. wynosił 721.372 guld., co stanowi 79.000 więcéj niż w roku zeszłym. Z powodu téż znacznéj a nagłéj obniżki ażia na złoto w Nowym Yorku, amerykany zakupywano w większych partjach.

W Petersburgu tranzakcje wekslowe doszły do bardzo wysokich cyfr, rozwijający się bowiem w miastach portowych wywóz zboża i innych produktów, pozwolił na wytworzenie się niesłychanie wielkiéj ilości weksli na zagranicę, a mianowicie na Londyn. Przy wzmaganiu się ofiarowań, podnosiła się i wartość rubla; dzień czwartkowy był jednakże punktem kulminacyjnym, otrzymywano już bowiem $32\frac{1}{8}$ pensów w pierwszorzędnym bankierskim wekslu, co znaczy rs. 7,47. Wieczorem tegoż dnia otrzymane depesze z zagranicy wskazywały obniżenie się cen zboża. Następnego zaś ranka telegrafowano z Odessy, że zagraniczne ceny zboża niekorzystnie na targ oddziałały. Następstwem tego było skwapliwsze wykupywanie weksli w Petersburgu już od samego rana z obniżką na $32\frac{1}{16}$, a podczas giełdy po 32, czyli po rs. 7,50. W papierach publicznych ruch istnieje tylko w miarę zwiększania się zakupów zagranicę. Premjowe pożyczki z dnia na dzień to wznoszą się, to spadają, ostatecznie jednak płacono za ostemplowane 159 i 160, a za nieostemplowane 152 i 154. Również chwiejny kurs egzystował względem akcij dróg żelaznych: wiedeńskie z 89 zeszły na 87 i znów są na 88, terespolskie doszły do 121, a teraz ofiarowane są po $119\frac{1}{2}$. Poszukiwane w Berlinie obligacje i listy zastawne były i tu pożądane po wzmagających się kursach: mikołajewskie po $107\frac{1}{4}$, konsolidowane po 102 i 101, listy zastawne po $107\frac{1}{2}$. Półimperjały zeszły na 6,12.

W Warszawie był również obrót wekslowy tak znaczny, że go do największych tego czasu zaliczyć można. Oprócz bowiem weksli na Londyn sprowadzanych z rosyjskich miast portowych na własny rachunek, nadsyłano nam także z różnych miejsc, a szczególniéj z Rygi na sprzedaż komisową. Wznosząca się zaś w Berlinie waluta austrjacka, nakazywała tutejszym importerom być ostrożnymi i dla tego weksle na Wiedeń były bardzo pożądane przy podwyższającym się kursie; że zaś wytwarzanie ich nie jest w podobnych okolicznościach chętne, więc sprowadzano tę walutę z Berlina, a nawzajem zakupywano tu talary na pokrycie. Biorąc na uwagę tak różnorodne względy, nie zdziwimy się, że pomimo podnoszącéj się waluty w Petersburgu a nawet i w Berlinie, u nas weksle na pruskie miejscowości zeszły tylko o $\frac{1}{2}\%$: z 125 na $124\frac{1}{2}\%$; weksle na Londyn z płacenia 7,54 do ofiarowania po 7,51, na Wiedeń zaś z żądania 102 doszły do $102\frac{2}{3}$, a płacono $102\frac{1}{2}$. Papiery publiczne, a szczególniéj listy zastawne dawne i nowe, oraz likwidacyjne, w skutek wspomnianych wyżéj zakupów w Berlinie, były u nas poszukiwane na wywóz, ale mimo chęci płacenia wyższych kursów, ofiarowania były tylko w małych partjach; ostatecznie płacono listy dawne I-éj serji po $89\frac{7}{10}$, II-éj serji po $88\frac{7}{10}$, nowe po 89, likwidacyjne po $74\frac{6}{10}$, miejskie po $84\frac{1}{3}$. Akcje wiedeńskie wznosząc się i spadając stanęły na 88, podobnież terespolskie na 118. W premjowych pożyczkach obrotów nie było, kupowano je bowiem tylko w pojedyńczych sztukach; akcje towarz. ubezpieczeń są także w zaniedbaniu, ale nie wątpimy, że dla nich wybije niedługo pomyślniejsza godzina.

FABRYKACJA MASZYN DO SZYCIA

W STANACH ZJEDNOCZONYCH.

„Niemiecko-amerykański Ekonomista,“ podaje zajmujące szczegóły o fabrykacji maszyn do szycia, która się stała bardzo poważną gałęzią produkcji, wywierającą niepośledni wpływ na społeczne warunki bytu pracujących kobiet.

Do roku 1860 wyrobiono w Stanach Zjednoczonych i sprzedano w ogóle tylko 104.000 maszyn do szycia wszelkiego rodzaju. W tym zaś jednym roku wyrobiono ich już około 55.000, a mianowiice: Wheeler et Wilson 21.000, Grover et Boker 10.000, Singer et Comp. 10.000 Willcox et Gibbs 7.500, inni około 5.000 Fabrykacja znajdowała się wówczas jeszcze dopiero w kolebce, a jednakże absorbowała już 5 miljonów dolarów kapitału. Od owego czasu główniejsze fabryki rozszerzyły swą działalność do tego stopnia, iż w 1870 r. zbudowano przeszło 500.000 maszyn, ale mimo tak wysoką cyfrę, popyt na nie pozostał w części niezaspokojony. Zamówienia nadchodzą do tych fabryk daleko szybciéj, aniżeli one są w stanie, przy wszelkich ulepszeniach i rozszerzeniu fabrykacji, dostarczyć maszyn. W 1870 fabryka Singera et Comp. zbudowała i sprzedała olbrzymią cyfrę 140.000 maszyn, a inne fabryki nie pozostały za nią w tyle.

Wszystkie części z jakich się składają maszyny do szycia, fabryki wyrabiają w swoich własnych warsztatach. Koszta fabrykacji jednéj maszyny aż do jéj zupełnego przygotowania na sprzedaż są tak nizkie, że niewtajemniczonego w całą manipulację mogłyby wprowadzić w zdumienie. Gdyby jednak Singer et Comp. tylko 10 dolarów zarabiali na każdéj maszynie (co stanowi mniéj niż połowę czystego zysku) zysk ich w 1870 r. wynosiłby 1.400.000 dolarów. Według tego ogólny zysk osiągnięty z fabrykacji maszyn do szycia w 1870 r. przedstawiałby cyfrę 5 miljonów dolarów. Zdaje się jednak rzeczą pewną, że zysk na jednéj maszynie dochodzi 30 dolarów. Bądź co bądź jest to zdumiewający rezultat, gdy 5 miljonów kapitału zakładowego po upływie lat 10 przynosić zaczyna 5 miljonów rocznego czystego zysku!

Maszyny do szycia stały się w Ameryce nietylko niezbędnym sprzętem dla każdéj niemal familji, ale znajdują również zastosowanie na wielką skalę we wszystkich fabrykach obuwia, ubrania, kapeluszy i t. d., tak, że domowy użytek tych maszyn wynosi zaledwie czwartą część ogólnego ich zapotrzebowania. Niektóre wielkie zakłady w Nowym-Jorku, mają nieustannie czynnych 200 do 1000 maszyn do szycia. Obliczono, że w stanie Massachusetts jedynie same fabryki obuwia przez użycie maszyn zaoszczędzają rocznie w kosztach produkcji około 15 miljonów dolarów; w ten sam sposób zakłady krawieckie nowoyorkskie zaoszczędzają rocznie 12 miljonów dolarów, i to samo ma miejsce we wszystkich fabrykach, w których igła jest w użyciu.

Popyt na wyborowe maszyny do szycia nie ma granic; utrzymują, na zasadzie obliczeń, że w ciągu lat 10 zapotrzebowanie wzrośnie do *miljona* maszyn rocznie. Fabryki tych maszyn osięgnęły bajeczne zyski; wiele z nich dawały rok rocznie 75—400% dywidendy akcjonarjuszom, nie licząc, iż odrzucały tyleż na swój fundusz zasobowy, dla rozszerzenia i ulepszenia fabrykacji, oraz urządzenia własnych składów po całym kraju. Dla dania wyo-

brażenia o wartości akcij tych fabryk, nadmienimy tylko, że akcje spółek zawiązanych przed 5 laty, nabywane być nie mogą nawet z nadpłatą 2500%, a cóż dopiero mówić o wielkich dawniejszych fabrykach, których akcje dochodzą nieznanéj, bajecznéj wysokości.

FABRYKACJA STALI W NIEMCZECH.

Nie ma może w Niemczech drugiéj gałęzi przemysłu, któraby w ciągu niewielu lat doszła do tak znacznego rozwoju jak fabrykacja *stali*. Cyfry które poniżéj zamieszczamy, zaczerpnięte z wykazów urzędowych, wskażą najlepiéj w jakim stopniu od r. 1860 wzrosła produkcja stali, jéj wartość, oraz liczba zatrudnionych przy niéj robotników.

	Fabryki stali	Cyfra produkcji w cent.	Wartość produkcji	Liczba robotników
1860 . . .	167	506.241	4.038.424 tal..	3.915
1861 . . .	167	685.177	5.492.112 „	4.838
1862 . . .	185	818.327	6.181.921 „	6.161
1863 . . .	177	1.085.009	7.733.913 „	6.482
1864 . . .	170	1.427.179	11.940.473 „	10.756
1865 . . .	169	1.990.861	16.299.105 „	12.947
1866 . . .	215	2.288.674	19.312.838 „	12.821
1867 . . .	214	2.451.826	19.415.923 „	12.201
1868 . . .	203	2.456.736	19.215.301 „	11.415
1869 . . .	206	3.226,387	22.656.803 „	12.578

Z cyfr tych okazuje się, że w ciągu 10 lat *produkcja* stali wzrosła w stosunku 1 : 6,37, *wartość* jéj jak 1 : 5,61, a liczba robotników jak 1 : 3,21. Jako dowód wysokiego ekonomicznego znaczenia tego przemysłu posłużyć może ta okoliczność, iż wartość wyprodukowanéj w 1860 stali wynosiła tylko 4.038.424 tal., zaś w 1869 wzrosła do 22.656.803 tal. Pierwsze miejsce w tym przemyśle zajmują Prusy, na które z cyfr 1869 r. przypada 92,6%, mianowicie 2.987,319 cent. stali, wartości 21.721.196 talarów. Głównem siedliskiem przemysłu stalowego są obwody: Düsseldorf i Arnsberg.

Wiadomości bieżące.

— Piszą z *Gdańska* pod datą 14 b. m., że na tamtejszém placu ceny pszenicy prawie niezmieniły się. Płacono za jednę tonn pszenicy pstréj 126 funt. cenę reg. 73, żyta pols. 120 funt. 42, rzepak od 104—108½ talarów. Grochem, jęczmieniem i owsem niedokonano żadnych obrotów.

— *„Kurjer Codzienny“* podał wiadomość jakoby *Bank handlowy* warszawski rozpoczął przyjmowanie zboża w komisi udzielanie zaliczek na toż zboże oraz na wełnę i inne produkta rolnicze. Podobno rzeczony bank zamyśla czynności swoje na tém polu bardzo rozwinąć i rozszerzyć. Jeżeli bank rzeczywiście zdoła zwalczyć trudności zachodzące przy udzielaniu zaliczeń na płody rolnicze i potrafi umiejętnie działalność swą w tym kierunku rozwinąć, wyświadczy niewątpliwie znakomite usługi tak swym akcjonarjuszom, jako też rolnictwu.

— Podany w jedném z pism tutejszych w zarysie projekt ustawy towarzystwa ubezpieczeń od gradobicia, ułożony przez jednego z obywateli pow. grójeckiego przesłany już podobno został do zatwierdzenia władzy. Projekt ten zasadza się na wzajemném zwracaniu sobie w naturze szkód przez gradobicie poniesionych. Z odczytanego zarysu ustawy niemogliśmy dokładnie zdać sobie sprawy o wartości projektu, który wydał nam się nieco wadliwym; wyznajemy jednak, iż byłoby rzeczą daleko pożyteczniejszą, gdyby szanowny autor projektu wypracował był ustawę *wzajemnego ubezpieczenia od gradobicia* dla szerszego koła uczestników, oraz zastąpił wynagrodzenie w naturze zapłatą pieniężną za szkody. W ciasnych granicach jednego powiatu, stowarzyszenie ubezpieczeń utrzymać się nie może dla braku środków, a w najlepszym razie małe z niego rokujemy korzyści; natomiast w obec wysokiéj stopy składek wymaganéj przez istniejące towarzystwa ubezpieczeń, zawiązanie stowarzyszenia wzajemnych ubezpieczeń od gradobicia dla szerokiego koła uczestników byłoby prawdziwém dobrodziejstwem.

— *Produkcja drogich kruszców*. Do roku 1846 wartość produkcji *srebra* zajmowała pierwsze miejsce; w 1800 r. wynosiła ona 72,2% ogólnéj produkcji drogich kruszców, w obec 27,8% przypadających na złoto. Natomiast od 1846 wartość produkcji *złota* wzięła górę, osiągnąwszy w 1853 swoje maximum, 80,6%, z którego spadła do 1868 na 67,2%. Ogólną produkcję drogich kruszców w 1800 r. oceniają na 44,800 funtów złota, wartości 20.852.000 talarów i 1.800.000 funt. srebra, wartości 54 milj. tal. W r. 1868 wydobyto 410.000 funt. złota, wartujących 190.650.000 tal. i 3.100.000 funt. srebra, wartości 93 miljonów talarów. Z tego okazuje się, że 1800—1868 produkcja złota pod względem wagi wzrosła o 730%, srebra zaś tylko o 172%; co do wartości, pierwsza zyskała 950%, druga 136%. W r. 1500 otrzymywano za jeden funt złota 10½ funt. srebra, w sto lat później 11,6 funt., 1650 r. 13 funt., 1700 r. 14,9 funt. 1750 r. 14,93 funt., 1800 r. 15,42 funt., a 1850 r: 15,8 funt. W 1855 dawano znów 15,27 funt. srebra za 1 funt. złota, obecnie zaś (cyfra z r. 1869) dają 15,61 funt. srebra. *(Oestr. Oek.)*.

— W kraju takim jak nasz nie można zbyt często zwracać uwagi na znakomite korzyści jakie rolnictwo osiągnąć może z produkcji owoców, która otwiera obfite źródło dobrobytu, a nie wyczerpuje się jak bogactwa mineralne, ale przeciwnie może być nieskończenie rozszerzaną, bez uszczerbku dla innych gałęzi rolnictwa i zarazem jednocześnie *obok nich* prowadzoną. Za przykład niech posłuży B e l g j a, gdzie produkcja owoców odgrywa ważną rolę i jest bardzo zyskowną. W ostatnich latach wywóz owoców wzrósł tam w przecięciu do 25 miljonów kilogramów (1 kilo=2 funt. cel.) rocznie przedstawiających wartość 7 miljonów franków. Jaka inna gałąź produkcji mogłaby zapewnić większe zyski przy użyciu sił roboczych kobiet i dzieci niezdolnych do innéj pracy? Nie trzeba zapominać także, że wywóz innych płodów rolniczych bynajmniéj nie ucierpiał na zwiększonym wywozie owoców.

— *Bank angielski* osiągnął w 2-m półroczu 1870 r. czystego zysku 659.994 f. szt. i dał akcjonarjuszom 4½% dywidendy. Fundusz zapasowy wzrósł obecnie do 3.012.714 f. szt.

— *Bank francuzki*. W d. 1 stycznia 1870 r. Bank francuzki wypłacił akcjonarjuszom 54 fr. dywidendy na akcję, natomiast za pierwsze półrocze 1871 r. wydzielono tylko 30 fr. dywidendy, t. j. dywidendę normalną, albowiem według ustawy banku i prawa z d. 22 kwietnia 1806 r. akcjonarjusze otrzymywać winni zawsze najmniéj 6% rocznie.

— Wiedeńska *„Presse“* podaje wiadomość, jakoby austrjacki minister handlu S c h a e f f l e, prowadził układy z angielską kompanją w Aleksandrji, o położenie *nowéj podmorskiéj liny telegraficznej* z Raguzy przez Maltę lub Korfu do Aleksandrji, i zamyślał przedłożyć Radzie państwa projekt zagwarantowania pewnego dochodu stałego przedsiębiorcom tego tak ważnego środka komunikacyjnego handlu Austrji ze Wschodem.

— Piszą z Petersburga o zamiarze założenia tamże *banku anglo-rosyjskiego*, z kapitałem zakładowym 7½ miljona rubli.

— Dla wyzysku *pokładów nafty* w zachodniéj Galicji, na przestrzeni 3.000 morgów, odstąpionych w tym celu na 15—20 lat, zawiązuje się w Bremie Towarzystwo z kapitałem 250.000 tal., w 250 akcjach 1000-talarowych, pod nazwą „Kompanja naftowa bremeńska.“ Zapuszczono już dwa świdry, a obydwa otwory na 300 i 700 stóp głębokie, przez olbrzymie pojawianie się nafty i gazów każą się spodziewać doskonałych rezultatów.

— *Wyrób cukru i syropu z ziemniaków* w Prusach bardzo się zwiększył w ostatnich czasach. Według sprawozdań władz podatkowych w r. 1868 znajdowało się w Związku celnym niemieckim 60 fabryk, które wyrobiły w tymże roku 200.000 cent. syropu i 80.000 cent. cukru. Obecnie liczba fabryk znacznie się zwiększyła. Fabryki znajdują się przeważnie w okolicach piaszczystych, sprzyjających uprawie ziemniaków. Wyrabianie zasadza się głównie na tém, że krochmal gotuje się z rozcieńczonym kwasem siarkowym, który części mączne przemienia w cukier, a następnie paruje do odpowiedniéj gęstości.

Ogłoszenie.

STAN OPERACIJ BANKU POLSKIEGO.

	w d. 29 lipca	w ciągu tygodnia przybyło	w ciągu tygodnia ubyło	w d. 6 sierp.
	r	u	b l	i
1. Skup. Portfel wexli krajow. w Warsz.	2.893.979,31	164.926,36	159.274,34	2.899.631,33
w Łodzi	442.874,95	36.466,06	20.803,50	458.537,51
w Włocł.	432.132,53	25.467,50	28.925,98	428.674,05
w Lublinie	71.166,92½	6.250,.	5.800,65	71.616,27½
,, zagranicznych	331.203,20	24.558,80	67.877,75	287.884,25
2. Zaliczenia na papiery publiczne	881.526,28	29.710,29	19.649,51	891.587,06
3. Pożyczki na zastaw towarów a) wełny	417.372,37	2.860,.	1.850,.	418.382,37
b) in. tow.	444.778,82	4.332,18	7.902,18	441.208,82
kosztowności	144.293,18	.	1.140,43	143.152,75
4. Otwarte kredyta	5.596.449,23	598.074,66	231.651,87	5.962.872,02
5. Kassa Monety srebrne	2.534.369,90¾	.	951,74½	2.533.418,16¼
,, złote	45.715,39	.	.	45.715,39
Bilety Banku Polskiego	.	.	.	.
,, Kred. Cesarstwa	1.710.509,.	.	317.907,.	1.392.602,.
Łącznie (5)	4.290.594,29¾	.	318.858,74½	3.971.735,55¼

KURSA GIEŁDY.

dnia 16 sierpnia 1871 roku.

		RÓWNIA (pari)	Żądano	Płacono	Stosunek do równi na 100
		Ruble			
1. Papiery publiczne.					
a) Rządowe.					
Polskie. Obligi Skarbowe (r. 100. 150. 500).	4	100	.	.	.
Obligacje cząstk. (zł. 500) z kup.	4	75	.	.	.
Cert. ban. na obl. cz. *A* (z. 300) z k.	5	45	.	.	.
,, ,, ,, ,, *B* (z. 200)	0	30	.	.	.
	5	30	.	.	.
Dow. Kom. Cen. Lik. (róż. sumy)	0	100	.	.	.
Listy likw. (r. 100. 250. 500. 1000)	4	100	75,42	75	75
kupon	.	.	.	0,83⅓	.
Ruskie. 5-ta pożyczka (500)	5	100	.	.	.
Pożyczka premjowa z r. 1864 r.	5	100	.	.	.
,, ,, ostemplowana	.	.	.	.	.
,, ,, z r. 1866 r.	5	100	.	.	.
,, ,, ostemplowana	.	.	.	.	.
Metaliki (300) lutowe	4	100	101,50	.	.
Metaliki (300) sierpniowe	4	100	100,50	.	.
Bilety Banku Pańs. (100 i wyżéj)	5	100	.	.	.
b) Towarzystw i Spółek.					
Polskie. Listy zast. m. Warszawy	5	.	84,60	84,25	84,25
kupon	.	.	.	1,87½	.
,, ,, (30. 75. 150. 750. 3000)	4	100	90,07	89,74	89,74
,, ,, ,, ser. 2	4	100	89,07	88,74	88,74
kupon	.	.	.	0,60	.
Listy zastawne nowe z r. 1869	5	100	89,25	89	89
kupon	.	.	.	0,75	.
Obligi Tow. Kred. Ziemskiego	5,475	100	100,50	100	100
Akcje Dr. Żel. W-W. (100)	diw.	60	.	.	.
,, ,, ,, W-B. (100. 150)	4	100	69	.	.
,, ,, ,, Teresp. (100)	5	100	.	.	.
Obligacje ,, ,, ,,	5	100	.	.	.
Akcje ,, Łódzk. (100)	5	100	.	.	.
,, Banku Handl. w Warszawie	.	125	.	.	.
,, Warsz. Tow. Ubez. od ognia	.	125	.	.	.
Rus. Ruskie listy zastawne	5	100	.	.	.
Akcje Gł. Tow. Dr. Ż. (125)	5	125	.	.	.
Obligacje ,, ,, ,,	4½	100	.	.	.
2. Wexle.					
Berlin . . . . (Tal. 100) 2 mies.	.	92,857	112,57½	112,35	120,99
Gdańsk . . . . (100) ,,	.	92,857	.	.	.
Hamburg . . . (M. B. 300) ,,	.	140,855	.	.	.
Londyn . . . . (Ł. 1) 3 ,,	.	6.304	7,54½	7,53	119,44
Paryż . . . . . (Fran. 300) 2 ,,	.	75,214	.	.	.
Wiedeń . . . . (Gul. 150) ,,	.	92,857	92,25	91,95	99,02
Petersburg . . (Rub. 100) 3 ,,	.	100	98,50	98,25	98,25
3. Monety.					
Półimperjał	.	5,15	.	.	.
Napoleondor	.	5	.	.	.
Dukat holenderski	.	3	.	.	.
Rubel srebrny	.	1	.	.	.
Talar pruski	.	0,92.857	.	.	.
Gulden austrjacki (papierowy)	,	0,61.905	.	.	.

STOPA SKUPU:	Warsz.	Londyn	Paryż	Wied.	Berlin	Peter.	Amst.	Hamb.
bankowa:	6%	2¼	5	5	4	8½	5½	5
giełdowa:	—	2%	—	5½	3	7/2	5	4

Ceny targów warszawskich,

od dnia 10—16 sierpnia r. b.

Pszenica do 242 funt. od rs. 6,70 — 8,00, wybor. rs. — do —. *Żyto* do 232 funt. rs. 4,30—4,72. *Jęczmień* 4-rz. rs. 3,60 do —. *Owies* rs. 2,55 do 3,30. *Gryka* rs. — do —. *Rzepak* letni od rs. 7,50 do 7,80; zimowy rs. 8,70 do 9,60. *Groch* pol. rs. — do —, cukrowy rs. — do —. *Kasza* jagl. rs. 9,00 do 10,00; jęczm. rs. 7,00 do 7,20; grycz. gruba rs. 7,20 do 7,80. *Mąka psz.* (000) pud rs. 2,45 do 2,50; (00) rs. 2,20 do 2,25; N. I pud rs. 1,90 do 1,95; N. II rs. 1,70 do 1,75, *żytnia* N. I i II pud. rs. 1,10 do 1,35. *Kartofle* rs. 1,87 do 2,70. *Siano* pud rs. 0,36 do 0,40. *Słoma* pud rs. 0,16 do 0,20. *Okowita* gar. p. 78° rs. 1,50 do 1,52½. Dowozy w ciągu tygodnia wynosiły: *Pszenicy*: kor. 1200. *Żyta*: 1075. *Jęczmienia*: 100. *Owsa* 1650.

Drukiem A. Pajewskiego, ul. Niecała Nr. 12 nowy.—Дозволено Цензурою 5/17 Августа 1871 г.— Redaktor i Wydawca, **Wiktor Somer.**